

115
FESTIVITATEM NUPTIARUM,

Quas cum

VIR

Admodum Reverendus, Clarissimus atque
Doctissimus,

**DN. DANIEL
KOEHLERUS,**

Ecclesiastes ad Ædem B. Mariae Virginis apud
Thorunienses bene meritus,

Cum

Florentissima omnibusque virtutibus, quae ele-
gantiorem sexum ornant, praedita Virgine

**CONSTANTIA
WENDIA,
VIRI**

Spectatissimi atque Consultissimi;

**DN. JOHANNIS
WENDII,**

Apud Thorunienses in nova Civitate Magistri
Scabinorum Vicarii prudentissimi, Filia

d. VII. Febr. A. C. MDCCVIII.

Faustis omnibus votisque prosequerentur,

Gymnasii Thorun.

RECTOR & PROFESSORES PUBLI

THORUNII,

Impres. Johannes Conradus Rügerus.

Ulgo mortales quaedam incon-
stantia versat,
Et res ambiguas passibus ire so-
lent.

Quam saepe eveniunt nostris contraria votis?

Fit minus optatum, non ea, quae petimus.

Nam velut abreptam procul a tellure carinam

Incertam variis motibus aequor agit:

Interdum sic mens inopina flectitur aura,

Cedit, & inceptum deficit inter opus.

Crimen id illorum vulgo commune putatur,

In lecto solis quævis placet esse diu.

Hinc audis crebro: Dulcem cur ducere vitam,

In bona conjugii tanta venire, negant?

Magnum illud robur pulchrisquod inesse puellis,

Dicunt incertos cogere nonne potest?

At statuatur, quod quisque velit, sibi consulat ipse,

Nam plerumque juvat stare suo arbitrio.

Vincitur hic Sponsus, Sponsæ expugnatus amo-

Qui fuerat vitæ caelibis ante tenax. (re,

Nec tamen hoc constans. Dubia quia mente

legebat

Dulce morae pretium quod tenuisse putat.

Ipsa Tibi sperata venit CONSTANTIA, Sponse,

Auxilium constans, grata tori Socia.

Eludit, levius Sapiens quod dixerat olim:

Formosis levitas semper amica fuit.

Nam

Namque Tibi totam summo se tradit amore,
Ipsa Tibi tantum sola placere cupit.
Sic vester sit firmus amor, Concordia constans,
Confirmata sient prospera quaeque diu!

M. P. IAENICHIUS, R.

S *At cito, si bene sat:* docti sunt verba Catonis,
Quae sua non fragilis constat ubique fides.
Fines naturae positos non transilit ordo,
Metitur modulo cuncta creata suo.
Sat cito, si bene sat superatur culmen honoris;
Ima petunt crebro, qui super astra volant.
Non patitur saltum subitum natura vetusta,
Poplite sed lento se mover atque pede.
Cernitur haud subito maturus in arbore fructus:
Autumnus demum mollia poma parit.
Injectum terrae granum protrudit aristas
Post multum tempus praecipitemque moram.
Nauta diuturno quassatur in aequore fluctu,
Ut repetat patrios laetus ovansque Lares.
Quo faciat messem studiorum doctus Apollo
Per plures annos nocte dieque studet.
Bellum numne statim Concordia paxque coronat?
Post multos annos vix redit alma quies.
Urbis disiectae non illico moenia surgunt,
Non uno surgit diruta porta die.
Sat cito, si bene sat veniunt ad amica Columbae
Foedera subdentes candida colla iugo.
Vir Venerande, tuis ego nunc haec accino *Votis*:
Sat cito, nam bene sat; cum bene cedit opus.
Processit tardo fortuna quidem tua gressu,
Sed jam praeclearis promicat illa modis.
Traditur in thalamum CONSTANTIA, Virgo pudica,
Virgo digna Viro, Filia digna Patre.
Iste meas multo cumulavit honore Camoenas
Nostraque Musa ipsi maxima cura fuit.
Non polit haec fragili formosum pumice vultum,
Grandia nec pulchra pegmata fronte gerit.
Non ornat minio faciem, malasque perungit,
Nam virtutis odor totus in ore sedet.
De donis animi sileo, quibus illa refulget,
Non sunt haec nostris dona canenda metris.
Materies Tibi laetandi, *Reverende Sacerdos*,
Sit, frontem laetam porrige, quae so, tuam,

Fausto

Fausto decurrant tædalia tramite festa,
Sit procul omne malum, sit procul omnis Eris.
Ædes circumstet pax & benedictio cœli,
Egeret in Pontum Vistula donec aquas.

Auspicatisimis Nuptiis plura animo, quam calamo vover

M. MARTINUS Böhmi.

Turpe est doctori, dum culpa redarguit ipsum,
Vera Viri quondam vox sapientis erat:
Quâ monuit quosvis non abs ratione docentes,
Ut, quod præcipiunt, ipsi etiam faciant,
Quodque vetant fieri ex præcepto Numinis almi,
Id sibimet vetitum non minus esse sciant.
Namque suo pius exemplo plus proficit unus,
Atque mali centum multa loquendo piè.
Promptus ad obsequium auditor tunc esse videtur,
Quando docens, alios quod monet, ipse facit.
Sunt igitur dictis jungenda bonis bona facta:
Si vult à culpâ doctor abesse bonus.
Hæc dum Vir multum Venerandus mente revolvit,
Suffinet exemplo dicta probare sua.
Conjugium cœlebs, en, quod laudavit honestum,
Nunc moderante DEI Numine sponfus init.
Wendia Virgo bonæ famæ formæque decoræ
Pastoris vocem sponte secuta sui,
Fœdus ad hoc thalami concurrat, pectore casto
Servatura fidem tempus in omne datam,
Et latura simul charo cum conjugè, quicquid
Sors tulerit certo nescia stare loco.
Interea precor ex animo, ut fortuna benigna
Perpetuo sponfis hisce favere velit:
Siquè quid adversi fuerit molita subinde,
Mojores casu semper ut esse queant:
Nullaque sit nobis scribendi carmina posthac,
Quam quæ lætificat pectora, materies.

*Fauca hac animo grâtandi
scr.*

M. MARTINUS BERTLEFFIUS,

